

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/214/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425203908
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4425203908.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A., nar. XX.X.XXXX, A., nar. XX.X.XXXX a B., nar. XX.X.XXXX C., všetky bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov – matky D. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom E., F. XX, zastúpenej spoločnosťou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bratislava, Ďumbierska 3F, IČO: 36 836 460 a otca G. H. C., nar. XX.X.XXXX, bytom G., C. I. C. XXX/XX, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/80/2025-92 zo dňa 7.11.2025 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 360 ods. 1 a 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Vecne dôvodil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko matka maloletých detí nepreukázala akútnosť dočasnej úpravy pomerov alebo zmenu pomerov v takej miere, aby bolo otcovi maloletých detí odňaté jeho základné ústavné právo (styk rodiča s deťmi), najmä ak nebolo preukázané, že by otec predstavoval pre maloleté deti nejakú hrozbu. V tejto súvislosti bolo ďalej konštatované, že od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bol upravený styk otca s maloletými deťmi uplynulo veľmi krátke časové obdobie, keďže rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/171/2023-3320 zo dňa 6.12.2024 nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2025 a za uvedené časové obdobie nebola preukázaná zmena pomerov v zmysle § 28 Zákona o rodine, na základe ktorých by bola potrebná zmena úpravy styku otca s maloletými deťmi matkou navrhovaným spôsobom prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Mal ďalej za to, že pokiaľ by styk otca s maloletými deťmi nebol upravený, je vysoký predpoklad, že by sa realizoval nepravidelne alebo vôbec a matka by odmietala dávať deti na styk s otcom. Ďalej uviedol, že v danej veci rodičia nedokážu realizovať právoplatné rozhodnutie súdu bez konfliktov, čím by vytvorili pre deti pohodovú a kľudovú atmosféru. Poukázal na to, že je potrebné zohľadniť záujem maloletých detí, ktoré majú právo na vytvorenie podmienok a rozvoj vzájomných väzieb s oboma rodičmi, ktorí však nedokážu primerane kooperovať a eliminovať zaťažovanie detí svojimi problémami a nezhodami, ktoré medzi nimi sú. Za tohto stavu sa maloleté deti nachádzajú v komplikovanej a ťaživej rodinnej situácii, nakoľko ich rodičia nie sú schopní prekonať vzájomné dlhoročné nepriateľské a konfliktné nastavenie, ktoré je sýtené mnohými súdnymi, či

trestnými konaniami, nie sú schopní zaujať taký postoj a hľadať také riešenia, ktoré by boli na prospech ich maloletých detí, ktoré majú právo na oboch svojich rodičov, na ich výchovu a starostlivosť. Tiež konštatoval, že sa mu javí, že maloleté deti sú negatívne ovplyvňované matkou za účelom oslabenia citovej väzby k otcovi, ktorá síce svoje konanie obhajuje ich ochranou, avšak neuvedomujúc si, že takéto konanie nie je na prospech maloletých detí.

2.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí z dôvodov podľa § 365 písm. d), e), f), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP. Namietala, že súd prvej inštancie vydal nesprávne rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení predložených dôkazov ako aj celkovo na nesprávnom právnom posúdení veci a vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nedostatočne zistil skutočný stav vecí. Za tohto stavu považovala napadnuté uznesenie za arbitrárne a v zjavnom rozpore s najlepším záujmom maloletých detí. Poukázala ďalej na to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vôbec nezohľadnil matkou predložený dôkaz, a to znalecký posudok č. 08/2024 vyhotovený znalkyňou PhDr. Alenou Kopányiovou PhD., ktorý jednoznačne preukazuje, že u maloletých detí nedochádza k manipulácii. Zo znaleckého posudku vyplýva, že deti sú v prítomnosti matky pokojné, spontánne a emocionálne otvorené, pričom manipuláciu zo strany matky znalkyňa nekonštatuje. Prvoinštančný súd sa s touto konštatáciou znalkyne nevysporiadal, pričom závery znalkyne sú v priamom rozpore s tvrdením súdu. Okrem toho znalkyňa uviedla, že otec nie je schopný reflektovať emocionalitu svojich detí a že maloleté deti nie sú schopné samostatne sa k nemu priblížiť. V tejto súvislosti poukázala aj na výsledky pozorovaní pracovníčok CDR Štúrovo, ktoré sú prítomné pri odovzdávaní detí a majú možnosť priamo sledovať interakcie otca, detí ako aj matky, pričom realizovanie styku otca s maloletými deťmi vyhodnotili ako nútené stretávanie sa maloletých detí, ktoré je pre ne vyčerpávajúce a nie prínosné pre ich dobro. Ďalej uviedla, že z judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Poukázala ďalej na to, že jej argumentácia uvedená v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola založená na záveroch znaleckého posudku, správe z CDR a na zvukových záznamoch a napriek tomu sa súd v odôvodnení rozhodnutia s touto argumentáciou žiadnym spôsobom nevysporiadal. Mala za to, že odôvodnenie rozhodnutia postráda vecnú argumentáciu a absentuje v ňom vysvetlenie, na základe čoho dospel súd k záveru, že styk je v najlepšom záujme maloletých detí, a to napriek skutočnosti, že maloleté deti počas styku plačú, v každom počasi čakajú pre budovou, nemajú zabezpečené základné životné potreby, a to napriek záverom znaleckého posudku a správam CDR, ktoré tieto skutočnosti potvrdzujú. Je presvedčená, že nemožno považovať za spravodlivé, aby jej a maloletým deťom bola ukladaná povinnosť pripraviť deti na styk za účelom realizácie rodičovského práva otca, ak si otec neplní svoje rodičovské povinnosti a nezabezpečuje riadnu starostlivosť o maloleté deti počas realizácie styku. S ohľadom na správanie otca k maloletým deťom počas realizácie styku a pri ich odovzdávaní (toto sa prejavuje nezabezpečením základnej starostlivosti, ignorovaním maloletých detí, odmietaním absolvovať s nimi akýkoľvek program, neposkytnutie jedla, pitia, či primeraného priestoru a tiež odmietaním zabezpečiť im prístup na toaletu) má za to, že otec svoje rodičovské právo na styk plnohodnotne nevyužíva a neprejavuje záujem o vytváranie vzťahov väzby s maloletými deťmi. V tejto súvislosti uviedla, že maloleté deti sú fakticky nútené stráviť 3 hodiny postávaním pred budovou CDR v nepriaznivých poveternostných podmienkach – v mraze, či vysokých teplotách, konzumovať jedlo na zemi, využívať toaletu v blízkej reštaurácii a sledovať otca, ktorý stojí vedľa nich, odmieta sa pohnúť a neabsolvuje s nimi žiadnu aktivitu. Zdôraznila, že nemožno právo otca na styk povyšovať nad najlepší záujem detí, a to za každú cenu, aj na úkor ich psychického a fyzického zdravia. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje. Týmto by došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 2.3.2022, č.k. 7P/9/2018-2133 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 6.12.2024, č.k. 14CoP/171/2023-3320 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi, a to do právoplatného skončenia konania o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 7P/167/2022.

3.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - matkou maloletých dieťaťa (§ 359 CSP a § 7 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP),

po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky je nedôvodné, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

4.

Predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, či sú splnené podmienky na to, aby styk otca s maloletými deťmi nebol upravený.

5.

Predmetom odvolacieho konania je s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty matky uvedené v odvolaní, posúdiť správnosť uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia.

6.

Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7.

Podľa Článku 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta základných práv“), pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

8.

Podľa Článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

9.

Podľa Článku 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

10.

Podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

11.

Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má predbežný charakter.

V dôsledku toho súd nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré má mať zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

12.

Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenia splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie práve na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie má mať len dočasnú povahu a v konaní vo veciach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 Civilného mimosporového poriadku) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava pomerov, ktoré ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohli dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmom maloletého dieťaťa.

13.

Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je teda osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery.

14.

Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

15.

Z obsahu spisového materiálu ako aj zo samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva priebeh doterajšieho konania medzi účastníkmi konania (tento bol súdom prvej inštancie podrobne ozrejmenej). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné k veci uviesť, že naposledy vo veci rozhodoval Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 14CoP/171/2023-3320 dňa 6.12.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2025. Týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. o úprave styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi C.: A., nar. XX.X.XXXX, B., nar. XX.X.XXXX a A., nar. XX.X.XXXX každý páry týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:15 hodiny do 18:15 hodiny a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15:15 hodiny do 18:15 hodiny a to tak, že matka je povinná odovzdať maloleté deti v určenom čase v Centre pre deti a rodiny Štúrovo, Námestie slobody 13, Štúrovo za prítomnosti odborného pracovníka tohto centra otcovi a otec je povinný maloleté deti vrátiť v určenom čase späť matke v mieste jej trvalého pobytu.

16.

Odvolačný súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie (nielen v zmysle obsahu a dôvodov odvolania matky) a nezistil také skutočnosti, pre ktoré by nemal súhlasiť s napadnutým uznesením ako aj jeho odôvodnením a tiež s podstatou argumentácie uvedenej súdom prvej inštancie. Vzhľadom k tomu, že matka vyjadrila nesúhlas s dôvodmi uvádzanými súdom prvej inštancie, bolo potrebné sa vysporiadať s jej odvolacími námietkami. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

17.

Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov a potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, t.j. naliehavá a nevyhnutná. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. Účelom neodkladného opatrenia je spravidla dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka, domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina odôvodňujúca nevyhnutný zásah do pomerov za účelom ich stabilizácie už pred konečným rozhodnutím.

18.

Odvolačný súd v predmetnej veci nezistil skutočnosti, pre ktoré by bol dôvod zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, a to ani s prihliadnutím na uvádzanú odvolaciu argumentáciu matky maloletých detí. Pokiaľ matka poukazuje na znalecký posudok č. 08/2024 vyhotovený znalkyňou PhDr. Alenou Kopányiovou PhD., tak s týmto dôkazom ako aj závermi v ňom uvedenými sa vysporiadal odvolací súd už v konaní vedenom pod č.k. 14CoP/171/2023. K odvolacej námietke matky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že uvedený názor nezdieľa. Ako už bolo vyššie konštatované odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s napadnutým uznesením ako i s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení riadne zdôvodnil, z akých dôvodov návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, je objektívne presvedčivé (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania). Odvolací súd sa vyjadril k relevantným odvolacím námietkam matky a doplnil odôvodnenie na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie, keď matka vo svojom odvolaní neuviedla relevantné dôvody spochybňujúce správnosť záverov odôvodnenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd považuje za potrebné k veci ešte uviesť, že pokiaľ sú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, musí byť deťom umožnené stretávať sa s druhým rodičom v takej miere, aby zásada podieľať sa na ich výchove bola rovnomerná, vychádzajúc z ústavne zaručeného práva rodiča a dieťaťa podľa článku 32 ods. 4 listiny a konceptu najlepšieho záujmu dieťaťa podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, bola čo najviac naplnená. Pritom je potrebné komplexne zisťovať a posudzovať najlepší záujem konkrétneho dieťaťa, pretože trávenie spoločného času znamená pre rodiča a jeho dieťa jeden zo základných prvkov rodinného života, a to i napriek problémom vo vzťahoch medzi rodičmi ako i rodičmi a deťmi. Znamená to, že dieťa má právo udržiavať pravidelne osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (čl. 9 ods. 3 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa). Už samotný asistovaný styk všeobecne predstavuje výraznejší zásah do rodičovských práv ako bežný, neasistovaný kontakt v porovnaní s princípom rovnomernej účasti oboch rodičov na výchove maloletých detí. Samotné odmietanie otca maloletými deťmi neosvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v znení ako to navrhuje ich matka. Tým, že by styk otca s deťmi nebol upravený by znamenalo, že by sa stretávanie otca s deťmi vôbec nerealizovalo. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v rámci neodkladného opatrenia dochádza k takémuto obmedzeniu styku rodiča s deťmi len vo výnimočných prípadoch. Pokiaľ matka maloletých detí poukazuje na závery znaleckého posudku č. 08/2024 zo dňa 5.8.2024 tak opomenula uviesť, že je v ňom tiež konštatované, že pre

zdravý vývin detí je potrebný styk s obidvoma rodičmi. Ak medzičasom došlo k zmene pomerov, a to od posledného rozhodnutia ohľadne úpravy styku otca s maloletými deťmi (6.12.2024) je potrebné zistiť aktuálny skutočný stav veci a v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 7P/167/2022 ho vyhodnotiť, pričom ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, v ktorom sa vykonáva dokazovanie, na základe ktorého súd prvej inštancie následne vo veci rozhodne.

19.

Záverom odvolací súd apeluje na rodičov, aby pri výkone rodičovských práv a povinností v prvom rade chránili záujmy svojich maloletých detí. Akékoľvek konfrontačné správanie rodičov nie je na prospech maloletých detí, a preto dôrazne apeluje na rodičov, aby nadradili záujem a prospech svojich maloletých detí nad vlastné záujmy a nad negatívne postoje voči druhému rodičovi. V tejto súvislosti súd vyzýva matku maloletých detí, aby akceptovala vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 14 CoP/171/2023-3320 zo dňa 6.12.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2025.

20.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

21.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

22.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).